25/10/2026

25 Οκτωβρίου: Εορτάζει η Αγία Ταβιθά

/ Βίοι Αγίων

Η Εκκλησία σήμερα τιμά τη μνήμη των μαρτύρων Μαρκιανού και Μαρτυρίου και της αγίας Ταβιθάς, η οποία υπήρξε βιβλικό πρόσωπο και το όνομά της στα ελληνικά σημαίνει Ζαρκάδι.

- *Του Λάμπρου Σκόντζου (Θεολόγος)*

Η αγάπη και η φιλανθρωπία είναι συνώνυμα με τον Χριστιανισμό. Η βάση του χριστιανικού κηρύγματος είναι η αγάπη προς όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από τις όποιες ιδιαιτερότητές τους. Τίποτε δε μπορεί να μπει εμπόδιο στην άσκηση της χριστιανικής αγάπης, ούτε το φύλο του ανθρωπίνου προσώπου, ούτε η φυλή, ούτε η κοινωνική και οικονομική του κατάσταση.

Ο Ίδιος ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, όχι μόνο δίδαξε την αγάπη προς όλους, αλλά και έθεσε ως προϋπόθεση την άσκηση της αγάπης, σε όσους ήθελαν και θέλουν να είναι δικοί Του, «εντολὴν καινὴν δίδωμι υμίν ίνα αγαπάτε αλλήλους, καθώς ηγάπησα υμάς ίνα και ὑμεῖς ἀγαπᾶτε αλλήλους. Εν τούτῳ γνώσονται πάντες ότι εμοὶ μαθηταί εστε, εὰν αγάπην έχητε εν αλλήλοις» (Ιωάν.13,34-35). Επίσης έδωσε ο Ίδιος το παράδειγμα της αλληλοδιακονίας, πλένοντας τα πόδια των μαθητών Του, πριν το Μυστικό Δείπνο, συμβουλεύοντας τους μαθητές Του «ει ουν εγὼ ένιψα

υμών τους πόδας, ο Κύριος και ο Διδάσκαλος, και υμείς οφείλετε αλλήλων νίπτειν τους πόδας. υπόδειγμα γαρ δέδωκα υμίν, ίνα καθὼς εγὼ εποίησα υμίν, και υμείς ποιήτε» (Ιωάν.13,13-15). Μάλιστα η αγάπη αυτή εκτείνεται και στους εχθρούς μας, «αγαπάτε τους εχθρούς υμών και αγαθοποιείτε και δανείζετε μηδὲν απελπίζοντες» (Λουκ.16,35).

Η αγία μας Εκκλησία έκαμε πράξη την εντολή της αγάπης του Χριστού, η Οποία προσφέρει εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια απλόχερα την φιλανθρωπία της στον άνθρωπο. Υπέροχες προσωπικότητες της Εκκλησίας μας άσκησαν κατά καιρούς την αγάπη και σφράγισαν με τη δράση τους την ιστορία. Ένα από αυτά τα ιερά πρόσωπα υπήρξε και η αγία Ταβιθά, η αποκαλούμενη Δορκάς, δηλαδή ζαρκάδα, η οποία έζησε στα χρόνια των Αποστόλων και αναδείχτηκε παράδειγμα φιλανθρωπίας και διακονίας των ανθρώπων που είχαν ανάγκη.

Για την αγία Ταβιθά κάνει λόγο ο ευαγγελιστής Λουκάς στο βιβλίο των «Πράξεων των Αποστόλων»: «Αυτὴ ην πλήρης αγαθών έργων και ελεημοσυνών, ων εποίει» (Πραξ.9,36). Ζούσε στην πόλη της Παλαιστίνης Ιόππη και ασκούσε το επάγγελμα της υφάντρας. Είχε γίνει χριστιανή και βίωνε την χριστιανική πίστη στην καθημερινή της ζωή. Η καρδιά της ξεχείλιζε από άδολη αγάπη για τους πονεμένους και φτωχούς συμπολίτες της. Γι’ αυτό έραβε νυχθημερόν ενδύματα, τα οποία πωλούσε και τα χρήματα τα έδινε σε όσους είχαν ανάγκη. Παράλληλα είχε πλαισιωθεί από άλλες χριστιανούς της πόλεως, όπου οργάνωσε μια εκπληκτική φιλανθρωπική δράση. Πλήθος πεινασμένων, χηρών και ορφανών, ήταν αποδέκτες της αγάπης και της φιλανθρωπίας αγίας Ταβιθάς. Όμως ο Θεός οικονόμησε να δεχτεί σκληρή δοκιμασία, για να δοξασθεί το όνομά Του και να γίνει γνωστή η αγία. Αρρώστησε ξαφνικά και πέθανε.

Εκείνες τις ημέρες έκανε περιοδεία στην περιοχή εκείνη ο απόστολος Πέτρος. Δίδασκε στη γειτονική πόλη Λύδδα, όταν πληροφορήθηκε το τραγικό συμβάν από δύο απεσταλμένους των πιστών της Ιόππης. Ο Πέτρος έτρεξε αμέσως στην Ιόππη, όπου όλα ήταν έτοιμα για την κηδεία της Ταβιθάς. Βρήκε ένα μεγάλο πλήθος μέσα και έξω από το σπίτι της, όπου θρηνούσε το χαμό της ευγενούς κόρης. Όσοι είχαν ευεργετηθεί από αυτή έκλαιγαν απαρηγόρητοι, διότι είχαν χάσει το στήριγμά τους.

Μόλις έφτασε ο κορυφαίος απόστολος, ζήτησε να δει τη νεκρή, στο υπερώο. Παρακάλεσε να τον αφήσουν μόνο με το τίμιο σώμα της Ταβιθάς, γονάτισε και προσευχήθηκε θερμά. Μετά φώναξε δυνατά: «Ταβιθά ανάστηθι», και ω του θαύματος, το πνεύμα επέστρεψε στο σώμα της νεκρής και σηκώθηκε! Το θαυμαστό γεγονός όχι μόνο γέμισε με χαρά το παραβρισκόμενο πλήθος, αλλά διαδόθηκε σε όλη την Παλαιστίνη. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να δοξασθεί το όνομα του Θεού και να μεταστραφούν στο Χριστιανισμό πάρα πολλοί Ιουδαίοι και ειδωλολάτρες.

Η αγία Ταβιθά έζησε κατόπιν πολλά χρόνια αγίας ζωής, συνεχίζοντας το φιλανθρωπικό της έργο, και πέθανε σε προχωρημένη ηλικία. Η Εκκλησία μας την κατέταξε στους αγίους Της, τιμώντας την μνήμη της στις 25 Οκτωβρίου.

Είναι ανάγκη να έχουμε υπόψη μας το διαχρονικό φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας μας, το οποίο απορρέει από την πίστη μας, ότι στο πρόσωπο του κάθε ενδεούς ανθρώπου εικονίζεται ο Χριστός και σύμφωνα με τη δική Του διαβεβαίωση, «αμὴν λέγω υμίν, εφ᾽ όσον εποιήσατε ενὶ τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοὶ εποιήσατε» (Ματθ.25,40). Είναι απαραίτητο επίσης να επισημάνουμε πως η φιλανθρωπία είναι αποκλειστικό προνόμιο του Χριστιανισμού, διότι η έννοια της εποποιίας ήταν άγνωστη στον προχριστιανικό κόσμο! Δεν υπάρχει καμιά μαρτυρία για οργανωμένο δίκτυο φιλανθρωπίας και φιλανθρωπικών ιδρυμάτων! Από τον πακτωλό του απίστευτου πλούτου των «ιερών» των παγανιστικών θρησκειών, όπως λ.χ. των Δελφών, ουδέποτε διατέθηκε το παραμικρό ποσό για την ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου! Ουδεμία μαρτυρία υπάρχει για κάτι τέτοιο! Αντίθετα μάλιστα, ο Ιουλιανός ο Παραβάτης τον 4ο μ. Χ. αιώνα, θέλοντας να νεκραναστήσει την ειδωλολατρία, ζητούσε από τους ειδωλολάτρες ιερείς να μιμούνται τους Χριστιανούς στην άσκηση της φιλανθρωπίας, διότι ήταν ανύπαρκτη σ’ αυτούς!

Η εκκλησιαστική μας ιστορία έχει να μας επιδείξει ένα απέραντο φιλανθρωπικό έργο στο διάβα των αιώνων. Χιλιάδες μιμητές της αγίας Ταβιθάς προσέφεραν με αυταπάρνηση τις ανιδιοτελείς τους υπηρεσίες και τα αγαθά τους προς τον πάσχοντα και ενδεή άνθρωπο, ιδιαίτερα σε καιρούς χαλεπούς. Αλλά και σήμερα, στην εποχή μας, όπου ο λαός μας δοκιμάζεται από την πρωτοφανή οικονομική κρίση, την οποία δημιούργησε η ανθρώπινη απληστία, η Εκκλησία μας με τις χιλιάδες μιμητών της αγίας Ταβιθάς, εθελοντές της αγάπης, τρέφει και περιθάλπει μόνη Αυτή, πληθώρα συνανθρώπους μας, τους οποίους έχει εγκαταλείψει, τόσο η επίσημη Πολιτεία, και οι διάφοροι άλλοι «ανθρωπιστικοί» θεσμοί!

Πηγή: pemptousia.gr